

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آراء وحدت رویه هیأت عمومی دیوان عالی کشور سال‌های ۷۰ - ۸۰

تدوین:

مصطفی افشاری

وکیل پایه یک دادگستری

انتشارات چتر دانش

سخن ناشر

رشته‌ی حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، به‌منزله‌ی یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به‌خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه‌ی خدمت شده و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایفای وظیفه مشغول می‌شوند. منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه‌ی کتب و جزواتی هستند که طی سالیان متمادی چنان‌که باید تغییر نیافته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند.

این، درحالی است که نیاز مبرم دانش‌پژوهان به مجموعه‌های پربار و سودمند، امری انکارناپذیر است. به‌این‌ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته‌ی حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آنها از یک سو و تناسب آنها با نیاز دانش‌پژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه‌ی آموزش عالی آزاد چتردانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثری در همراهی با دانشجویان رشته‌ی حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت گمارد که مهم‌ترین دستاورد آن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتر دانش امیدوار است با ارائه‌ی خدمات درخشان، شایستگی‌های خود را در این حوزه‌ی علمی بیش از پیش به منصه‌ی ظهور برساند.

فرزاد دانشور
مدیر مسئول انتشارات چتر دانش

فهرست

- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۴
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۷
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۱
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۸
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۵۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۸
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۷
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۵۱
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۵۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۵۹
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۶۳
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۷۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۷۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۶۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۸۰
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۸۴
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۸۸
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۹۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۹۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۹۹

- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۰۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۰۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۱۰
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۱۴
- رأى وحدت رویه شماره ۵۷۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۱۹
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۲۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۳۲
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۳۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۴۰
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۴۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۵۱
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۵۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۶۱
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۶۶
- رأى وحدت رویه شماره ۵۸۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۷۰
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۷۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۷۹
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۸۴
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۸۹
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۹۵
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۱۹۹
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۰۳
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۰۹

- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۱۴
- رأى وحدت رویه شماره ۵۹۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۱۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۲۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۲۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۳۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۳۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۴۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۴۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۵۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۵۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۶۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۰۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۶۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۷۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۷۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۸۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۸۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۹۰
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۲۹۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۰۱
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۰۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۱۱
- رأى وحدت رویه شماره ۶۱۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۱۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۲۰

- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۲۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۲۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۳۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۳۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۴۱
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۴۵
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۴۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۵۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۲۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۵۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۶۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۷۰
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۷۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۸۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۸۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۹۰
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۳۹۵
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۰۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۰۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۳۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۱۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۱۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۲۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۲۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور..... ۴۳۲

- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۳۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۴۲
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۴۶
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۵۴
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۸ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۵۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۴۹ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۶۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۶۸
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۱ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۶۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۲ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۷۳
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۷۷
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۸۱
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۵ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۸۵
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۸۹
- رأى وحدت رویه شماره ۶۵۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ۴۹۳

فهرست موضوعی

ردیف	شماره رأی	مواد مرتبط	صفحه
۱	۵۵۳	ماده ۱۴ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دو مصوب ۱۳۶۴	۱۴
۲	۵۵۴	مواد ۸ و ۷ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو	۱۷
۳	۵۵۵	ماده ۱۲ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی ۱ و ۲ مصوب ۶۴ و ماده ۶ قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها مصوب ۱۳۶۷	۲۱
۴	۵۵۶	ماده ۱۱ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۶۰	۲۵
۵	۵۵۷	ق حمایت صنعتی و جلوگیری از تعطیل کارخانه‌های کشور مصوب ۱۳۴۳	۲۸
۶	۵۵۸	ماده ۱۱ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۶۰	۳۲
۷	۵۵۹	ماده ۸۴۳ قانون مدنی و ماده ۳ لایحه قانونی دادگاه مدنی خاص مصوب ۱۳۵۸	۳۵
۸	۵۶۰	ماده ۳ لایحه قانونی دادگاه های مدنی خاص مصوب ۱۳۵۸	۳۸
۹	۵۶۱	مواد ۴۱۷ و ۴۲۳ قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱	۴۲
۱۰	۵۶۲	ماده ۳۴ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو مصوب ۱۳۶۸	۴۷
۱۱	۵۶۳	ماده ۱ قانون دیات مصوب ۱۳۶۱ و تبصره ماده ۱۶ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو مصوب ۱۳۶۸	۵۱
۱۲	۵۶۴	ماده ۵ قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها مصوب ۱۳۶۷	۵۵
۱۳	۵۶۵	ماده ۱۰ قانون روابط موجر و مستأجر مصوب ۱۳۵۶	۵۹
۱۴	۵۶۶	اصل ۱۶۱ قانون اساسی	۶۳
۱۵	۵۶۷	ماده ۹ قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها مصوب ۱۳۶۷	۷۲
۱۶	۵۶۸	اصل ۱۵۹ قانون اساسی	۷۶
۱۷	۵۶۹	اصل ۱۵۹ قانون اساسی	۸۰
۱۸	۵۷۰	تبصره ماده ۳۵ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو مصوب ۱۳۶۸	۸۴
۱۹	۵۷۱	مواد ۳ و ۴ قانون تشدید مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷	۸۸
۲۰	۵۷۲	ماده ۲ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی مصوب ۱۳۶۳	۹۲
۲۱	۵۷۳	ماده ۱۰۴ قانون تعزیرات و ماده ۵ قانون نحوه رسیدگی به تخلفات و مجازات فروشندگان لباس هایی که استفاده از آنها در ملاءعام خلاف شرع است مصوب ۱۳۶۵	۹۵

ردیف	شماره رأی	مواد مرتبط	صفحه
۲۲	۵۷۴	ماده ۳ لایحه قانونی دادگاه مدنی خاص مصوب ۱۳۵۸	۹۹
۲۳	۵۷۵	ماده ۸ و تبصره ماده ۵ قانون نحوه اجرای اصل ۴۹ قانون اساسی مصوب ۱۳۶۳ - ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی مدنی	۱۰۲
۲۴	۵۷۶	قانون روابط موجر و مستأجر مصوب ۱۳۶۲ و ماده ۴۹۴ قانون مدنی مصوب ۱۳۰۷	۱۰۶
۲۵	۵۷۷	ماده ۱۱ قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها مصوب ۱۳۶۷	۱۱۰
۲۶	۵۷۸	مواد ۱ و ۴ قانون تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها مصوب ۱۳۶۷	۱۱۴
۲۷	۵۷۹	ماده ۷ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دوم مصوب ۱۳۶۴	۱۱۹
۲۸	۵۸۰	مواد ۷ و ۸ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو مصوب ۱۳۶۸	۱۲۵
۲۹	۵۸۱	اصل ۴۹ و ۱۶۱ قانون اساسی - ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی مدنی	۱۳۲
۳۰	۵۸۲	ماده ۱۶ قانون تشکیل دادگاههای کیفری یک و دو و شعب دیوان عالی کشور مصوب ۱۳۶۸ - ماده ۷۰ ق.آ.د مدنی مصوب ۱۳۱۸ - ماده ۴۸ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۱۳۶
۳۱	۵۸۳	ماده ۲۵ قانون اصلاح پاره‌ای از قوانین دادگستری مصوب ۱۳۵۶ - ماده ۴۸ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۱۴۰
۳۲	۵۸۴	ماده ۴۸ اصلاحی قانون مجازات عمومی مصوب ۱۳۵۲	۱۴۶
۳۳	۵۸۵	ماده ۷ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی ۱ و ۲ مصوب ۱۳۶۴	۱۵۱
۳۴	۵۸۶	قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها مصوب ۱۳۷۲	۱۵۶
۳۵	۵۸۷	مواد ۱، ۶ و ۱۰ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۵۳	۱۶۱
۳۶	۵۸۸	ماده ۳۰ آیین‌نامه قانون مترجمان رسمی مصوب ۱۳۴۸ - ماده ۳ آیین‌نامه قانون کارشناسان رسمی مصوب ۱۳۴۱	۱۶۶
۳۷	۵۸۹	ماده ۴ قانون دادگاه مدنی خاص مصوب ۱۳۵۸	۱۷۰
۳۸	۵۹۰	مواد ۱۷ و ۱۹ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰	۱۷۵
۳۹	۵۹۱	ماده ۶۷۴ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده مصوب ۱۳۷۵	۱۷۹
۴۰	۵۹۲	مواد ۹ و ۱۲ قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها مصوب ۱۳۷۲	۱۸۴
۴۱	۵۹۳	ماده ۹ قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها مصوب ۱۳۷۲	۱۸۹
۴۲	۵۹۴	ماده ۱ قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر مصوب ۱۳۰۸ - ماده ۲۳۸ قانون مجازات عمومی	۱۹۵
۴۳	۵۹۵	ماده ۱ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۵۳	۱۹۹

ردیف	شماره رأی	مواد مرتبط	صفحه
۴۴	۵۹۶	ماده ۴۶ ق.آ. دادرسی مدنی مصوب ۱۳۱۸ سابق	۲۰۳
۴۵	۵۹۷	ماده ۲۴۹-۲۸۶-۲۸۹ قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱	۲۰۹
۴۶	۵۹۸	مواد ۹ و ۱۲ قانون تشکیل محاکم جنایی	۲۱۴
۴۷	۵۹۹	قانون ثبت احوال و ماده واحده قانون حفظ اعتبار اسناد سجلی مصوب ۱۳۷۶	۲۱۸
۴۸	۶۰۰	ماده ۲۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۲۲۲
۴۹	۶۰۱	ماده واحده قانون تعیین تکلیف اراضی اختلافی موضوع اجرای ماده ۵۶ قانون جنگلها و مراتع مصوب ۱۳۶۷	۲۲۶
۵۰	۶۰۲	ماده ۱۱ قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۶۰- مواد ۵۴ قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶- قانون ملی شدن بانکها و نحوه اداره امور بانکها	۲۳۲
۵۱	۶۰۳	قانون اصلاحات ارضی - ماده ۳۰ قانون مدنی	۲۳۸
۵۲	۶۰۴	مواد ۲ و ۱۵۷ قانون کار مصوب ۱۳۶۹ - ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۲۴۴
۵۳	۶۰۵	مواد ۳ و ۴ ق.آ. دادرسی مدنی سابق و ماده ۳۳ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب ماده ۲۷ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۲۴۸
۵۴	۶۰۶	ماده ۲۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۲۵۳
۵۵	۶۰۷	ماده ۲ قانون تجارت - ماده ۲ قانون نظام صنفی- قانون روابط موجر و مستأجر مصوب ۱۳۶۲ ماده ۴۹۴ قانون مدنی	۲۵۷
۵۶	۶۰۸	مواد ۷، ۳، ۱۰ و ۱۳ قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵ اصلاحی ۱۳۷۲	۲۶۳
۵۷	۶۰۹	مواد ۱۹، ۲۰، ۲۱ و قانون تشکیل دادگاههای عمومی مصوب ۱۳۷۳ - ماده ۳۳۱ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۲۶۷
۵۸	۶۱۰	ماده ۳ قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها مصوب ۱۳۷۲	۲۷۲
۵۹	۶۱۱	ماده ۲۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳ - ماده ۳۳۴ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۲۷۷
۶۰	۶۱۲	ماده ۱۶ آیین نامه قانونی کیفیت تحقیق در شعب تحقیق سازمان حج و اوقاف مصوب ۱۳۵۶	۲۸۲
۶۱	۶۱۳	ماده ۳۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۲۸۶
۶۲	۶۱۴	مواد ۲۱، ۲۲ و ۲۶ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۲۹۰
۶۳	۶۱۵	مواد ۲۶، ۲۷ و ۲۸ قانون ثبت علائم و اختراعات مصوب ۱۳۱۰	۲۹۴
۶۴	۶۱۶	ماده ۵ و ۷ قانون راجع به واگذاری معاملات ارزی به بانک ملی ایران مصوب ۱۳۳۶	۳۰۱

ردیف	شماره رأی	مواد مرتبط	صفحه
۶۵	۶۱۷	مواد ۱، ۱۶ و ۱۷ قانون ثبت احوال مصوب ۱۳۵۵ و ماده ۸۸۴ قانون مدنی مصوب ۱۳۰۷ - ماده ۱۱۶۷ قانون مدنی	۳۰۷
۶۶	۶۱۸	ماده واحد الحاقی به قانون روابط موجر و مستأجر مصوب ۱۳۶۵	۳۱۱
۶۷	۶۱۹	مواد ۳۶۷ و ۴۴۲ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰	۳۱۶
۶۸	۶۲۰	ماده ۷۹۳ قانون مدنی مصوب ۱۳۰۷	۳۲۰
۶۹	۶۲۱	مواد ۲۱ و ۲۶ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۳۲۴
۷۰	۶۲۲	ماده ۱۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۳۲۹
۷۱	۶۲۳	ماده ۲ قانون اصلاح مواد ۲۰۱ و ۳ قانون اصلاح و حذف موادی از قانون ثبت اسناد و املاک و ۱۳۶۵ و الحاق موادی به آن مصوب ۱۳۷۰	۳۳۴
۷۲	۶۲۴	مواد ۷۵ الی ۸۲ قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح مصوب ۱۳۷۱	۳۳۷
۷۳	۶۲۵	مواد ۵ و ۲۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی مصوب ۱۳۷۳ و اصل ۴۹ قانون اساسی	۳۴۱
۷۴	۶۲۶	ماده واحده تعیین تکلیف پرونده‌های معترض‌ثبتی که فاقد سابقه بوده یا اعتراض آنها در مراجع قضایی از بین رفته مصوب ۱۳۷۳ و مواد ۲ و ۳ قانون اصلاح و حذف موادی از قانون ثبت اسناد و املاک و الحاق موادی به آن مصوب ۱۳۷۰ - ماده ۳ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب	۳۴۵
۷۵	۶۲۷	بند هـ تبصره ۱۷ قانون بودجه کل کشور سال ۱۳۷۴	۳۴۹
۷۶	۶۲۸	ماده ۱ قانون تشدید مجازات مرتکبین اختلاس، ارتشاء و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷ و ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰	۳۵۳
۷۷	۶۲۹	ماده ۱۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۳۵۹
۷۸	۶۳۰	ماده ۲۱ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳ و ماده ۶۸ قانون مجازات اسلامی ۱۳۷۰	۳۶۳
۷۹	۶۳۱	ماده ۴۷ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰	۳۷۰
۸۰	۶۳۲	ماده ۲ لایحه قانونی صید غیرمجاز از دریای خزر و خلیج فارس مصوب ۱۳۵۸ و ماده ۲۲ قانون حفاظت و بهره‌برداری از منابع آبی مصوب ۱۳۷۴	۳۷۶
۸۱	۶۳۳	ماده ۱۰۸۵ قانون مدنی مصوب ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ - ماده ۶۴۲ مجازات اسلامی تعزیرات مصوب ۱۳۷۵	۳۸۲
۸۲	۶۳۴	ماده ۱۹ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳ و مواد ۱۷۱، ۱۷۲ و ۱۸۰ ق.آ.د. کیفری مصوب ۱۳۷۸	۳۸۶
۸۳	۶۳۵	ماده ۴۱ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰ مواد ۶۵۱ الی ۶۵۶ مجازات اسامی بخش تعزیرات مصوب ۱۳۷۵	۳۹۰
۸۴	۶۳۶	لایحه قانونی احداث ترمینال‌های مسافربری و ممنوع بودن تردد اتومبیل‌های مسافربری بین‌شهری در داخل شهر تهران مصوب ۱۳۷۲	۳۹۵
۸۵	۶۳۷	ماده ۱۷۱ ق.آ.د. دادرسی کیفری مصوب ۱۳۷۸	۴۰۴

ردیف	شماره رأی	مواد مرتبط	صفحه
۸۶	۶۳۸	ماده ۷۱۸ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات مصوب ۱۳۷۵	۴۰۸
۸۷	۶۳۹	ماده ۱۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی انقلاب مصوب ۱۳۷۳ - ماده ۱۷۱ ق.آ دادرسی کیفری مصوب ۱۲۹۰	۴۱۳
۸۸	۶۴۰	ماده ۱۹ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳ - ماده ۱۷۱ ق.آ دادرسی کیفری مصوب ۱۲۹۰	۴۱۹
۸۹	۶۴۱	مواد ۱۱ و ۱۳ قانون صدور چک مصوب ۱۳۵۵ اصلاحی ۷۲	۴۲۳
۹۰	۶۴۲	ماده ۳ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳	۴۲۸
۹۱	۶۴۳	ماده ۵۵۹ آ.د مدنی سابق ۱۳۱۸ و ماده ۲۳ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳ و ماده ۱۲ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۴۳۲
۹۲	۶۴۴	ماده ۱ قانون تشدید مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و قاچاقچیان مسلح مصوب ۱۳۵۰	۴۳۸
۹۳	۶۴۵	ماده ۶۴۰ قانون مجازات اسلامی بخش تعزیرات مصوب ۱۳۷۵	۴۴۲
۹۴	۶۴۶	تبصره ۱۲ قانون بودجه سال ۱۳۷۴ - اصل ۱۵۹ قانون اساسی - ماده ۱۰ قانون آیین دادرسی مدنی	۴۴۶
۹۵	۶۴۷	ماده ۱۰۸۲ قانون مدنی مصوب ۱۳۱۳ و ۱۳۱۴ - ماده واحده قانون الحاق یک تبصره به ماده ۱۰۸۲ قانون مدنی مصوب ۱۳۷۶	۴۵۴
۹۶	۶۴۸	ماده ۲۳۵ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸ و اصل ۱۶۱ قانون اساسی - ماده ۳۷۱ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹	۴۵۹
۹۷	۶۴۹	ماده ۱۲ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸	۴۶۳
۹۸	۶۵۰	-	۴۶۸
۹۹	۶۵۱	ماده ۲۲۰ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۷۸	۴۶۹
۱۰۰	۶۵۲	ماده ۲۸ قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب مصوب ۱۳۷۳	۴۷۳
۱۰۱	۶۵۳	ماده ۱۱ قانون تجدیدنظر آراء دادگاهها مصوب ۱۳۷۳	۴۷۷
۱۰۲	۶۵۴	ماده ۱۸ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰	۴۸۱
۱۰۳	۶۵۵	اصل ۱۵۹ قانون اساسی	۴۸۵
۱۰۴	۶۵۶	ماده ۱۷۳ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۷۸ و قانون آ.د کیفری مصوب ۱۲۹۰	۴۸۹
۱۰۵	۶۵۷	ماده ۱۳۶ مکرر قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۷۸ - ماده ۱۴۰ آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸	۴۹۳

رأی وحدت رویه شماره ۵۵۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

موضوع

لزوم صدور حکم از ناحیه دادگاه حقوقی یک در مواردی که دادگاه مزبور در مقام تجدید نظر احکام دادگاه حقوقی دو عمل می‌کند.

گزارش پرونده

ریاست معظم دیوان عالی کشور احتراماً به استحضار عالی می‌رساند: ریاست محترم دادگستری استان لرستان با ارسال تصویر دادنامه‌های ۱۷/۵۵۲ و ۱۸/۹۳۸/۶۵ صادره از شعبات ۱۷ و ۱۸ دیوان عالی کشور تقاضا نموده چنانچه مطلب قابل طرح در هیأت عمومی باشد اقدام فرمایید. با مطالبه پرونده‌های مربوطه خلاصه جریان آنان منعکس و سپس اظهار نظر می‌نماید.

۱- در پرونده شماره ۵۰۵/۶۵ آقای سید حسین جعفری متولی مدرسه علمیه حضرت امام خمینی در خرم‌آباد برای آقای نور محمد سالاری اظهارنامه‌ای ارسال و اظهار کرده ساختمان مدرسه مذکور موقوفه است و تحت تولیت اوست هنگام احداث آن شما مدتی به عنوان کارگر در آنجا کار کرده و مزد خود را دریافت نموده‌اید و در این مدت از لحاظ کمک و مساعدت به شما اجازه داده شده در طبقه زیرزمین بیتوته کنید اکنون که کارها تمام و تسویه حساب شده اخطار می‌شود ظرف ده روز از تاریخ رؤیت زیرزمین را تخلیه نمایید چون مخاطب تخلیه نکرده متولی به دادرسی خرم‌آباد مراجعه و تقاضای صدور حکم به رفع تصرف عدوانی نموده دادرسی خرم‌آباد با استماع اظهارات طرفین بشرح دادنامه به استناد ماده ۱۰ قانون تصرف عدوانی حکم به رفع تصرف عدوانی و خلع ید متصرف را صادر می‌نماید و از طرف محکوم علیه به حکم اعتراض شده و به دادگاه حقوقی یک خرم‌آباد دادخواست پژوهش می‌دهد و دادگاه مذکور به موجب نظریه ۲۸۱،۶۵ با استدلال این که رأی دادرسی شهرستان طبق موازین قانونی صادر شده نظر به رد پژوهش خواهی و تأیید حکم پژوهش خواسته داده و آقای نور محمد سالاری به

نظریه اعتراض و شعبه ۱۷ دیوان عالی کشور به موجب دادنامه ۱۷،۵۵۲-۶۶/۸/۲۰-۱۵ چنین رأی داده است.

نظر به این که نظریه کتبی شماره ۲۸۱-۶۵ شعبه دوم دادگاه حقوقی یک خرم‌آباد در مقام پژوهش‌خواهی از رأی مورخ ۱۳۶۵/۱/۲۰ داسرای عمومی خرم‌آباد صادر گردیده است و با توجه به ماده ۱۳ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دو و با لحاظ موازین قانونی دادگاه موظف به صدور رأی می‌باشد نه اظهار نظر لذا مقرر می‌دارد دفتر پرونده را از آمار کسر و جهت اتخاذ تصمیم شایسته به مرجع مربوطه اعاده دهد.

۲- در پرونده شماره ۱۰۴۴،۵۵ آقای سید احمد امامی برای آقایان علیرضا و هوشنگ ساکنین قریه‌ای از توابع خرم‌آباد اظهارنامه‌ای ارسال و توضیح داده به موجب قرارداد تنظیمی مورخ ۳۷/۱۰/۱ شما به عنوان باغبان در ملک متعلق به اینجانب استیفای منفعت می‌نمایید و نظر به اینکه مدت قرارداد منقضی شده در اجرای ماده ۱۰ قانون تصرف عدوانی ظرف مدت ده روز نسبت به تخلیه باغ اقدام والا از طریق مقامات قضایی اقدام خواهد شد و چون باغبان ترتیب اثر نداده اظهار کننده به داسرای خرم‌آباد تظلم نموده و داسرا به موجب دادنامه ۶-۶۳ به استناد ماده ۱۰ قانون جلوگیری از تصرف عدوانی حکم به رفع تصرف عدوانی صادر کرده است و محکوم علیه اعتراض می‌نماید و دادگاه حقوقی یک با دعوت طرفین و استماع اظهارات آنان ختم رسیدگی اعلام و به موجب نظریه ۱۳۳-۶۵ به این استدلال که چون پژوهش خواه دلیلی که گسیختن رأی را ایجاب نماید اقامه نکرده نظر به تأیید حکم پژوهش خواسته داده است شعبه ۱۸ دیوان عالی کشور به موجب دادنامه ۶۵/۱۲/۲۴-۱۸/۹۳۸/۶۵ چنین رأی داده است.

رأی- بر استدلال و مبانی نظریه شعبه دوم دادگاه حقوقی یک خرم‌آباد اشکالی به نظر نرسیده ضمن تأیید آن مقرر می‌دارد پرونده جهت صدور رأی مقضی به دادگاه مذکور اعاده گردد.

نظریه

همانطور که ملاحظه می‌فرمایید بین آراء شعب ۱۷ و ۱۸ دیوان عالی کشور در موضوع مشابه اختلاف وجود دارد بنا به مراتب به استناد قانون مربوط به وحدت رویه

مصوب سال ۱۳۲۸ تقاضای طرح موضوع را در هیأت عمومی محترم دیوان عالی کشور جهت اتخاذ رویه واحد می‌نماید.

معاون اول دادستان کل کشور - حسن فاخری

جلسه وحدت رویه

جلسه وحدت رویه به تاریخ روز سه شنبه ۱۳۷۰/۲/۳ جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست حضرت آیت‌الله مرتضی مقتدایی رییس دیوان عالی کشور و باحضور جناب آقای مهدی ادیب رضوی نماینده دادستان محترم کل کشور و جنابان آقایان رؤسا و مستشاران شعب حقوقی و کیفری دیوان عالی کشور تشکیل گردید. پس از طرح موضوع و قرائت گزارش و بررسی اوراق پرونده و استماع عقیده جناب آقای مهدی ادیب رضوی نماینده دادستان کل کشور مبنی بر: باتوجه به این که دادگاه حقوقی ۱ در مقام رسیدگی تجدید نظر به رأی دادسرا رسیدگی می‌نماید لذا نیازی به اصدار نظریه نیست و رأی شعبه هفدهم دیوان عالی کشور تأیید می‌شود. مشاوره نموده و اکثریت قریب به اتفاق بدین شرح رأی داده‌اند.

متن رأی

رأی وحدت رویه شماره ۵۵۳-۱۳۷۰/۲/۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور ماده ۱۴ قانون تشکیل دادگاههای حقوقی یک و دو مصوب آذرماه ۱۳۶۴ راجع به نظر و استنباط قضایی دادگاه حقوقی یک و ارسال پرونده به دیوان عالی کشور به شرحی که در ماده مرقوم ذکر شده ناظر به موردی است که دادگاه حقوقی یک رسیدگی نخستین انجام می‌دهد اما اگر دادگاه حقوقی یک در مقام رسیدگی تجدید نظر نسبت به حکم دادگاه حقوقی ۲ یا حکم دادسرا باشد باید پس از خاتمه رسیدگی بر طبق ماده ۱۰ قانون تعیین موارد تجدید نظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها مصوب مهر ماه ۱۳۶۷ حکم صادر نماید. بنابراین رأی شعبه هفدهم دیوان عالی کشور صحیح و منطبق با موازین قانونی است. این رأی بر طبق ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی کشور و برای دادگاهها در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.

رأی وحدت رویه شماره ۵۵۴ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

موضوع

عدم تأثیر تبدیل تعزیر به جزای نقدی در صلاحیت دادگاه‌های کیفری دو

روزنامه رسمی شماره ۱۳۴۷۴-۱۳۷۰/۳/۲۵

شماره ۱۳۶۴ هـ ۱۳۷۰/۲/۲۳

پرونده وحدت رویه ردیف: ۳/۷۰ هیأت عمومی

گزارش پرونده

احتراماً به استحضار می‌رساند: شعب دوم و دوازدهم دیوان عالی کشور در استنباط از بند (۱) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب بهمن ماه ۱۳۶۸ رویه‌های مختلف اتخاذ نموده‌اند که به این شرح است:

۱- به حکایت پرونده کلاسه ۳۳۰/۱/۲/۱۹ شعبه دوم دیوان عالی کشور آقای محسن کاشانی فرزند اکبر به اتهام جعل سند و استفاده از سند مجعول تحت پیگرد دادرسی عمومی تهران واقع شده و پس از تنظیم کیفرخواست پرونده به دادگاه کیفری ۲ تهران ارسال شده است دادگاه مزبور جرم ارتكابی را با ماده (۱۲۳) قانون تعزیرات منطبق دانسته ولی با اعمال بند (۱) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول مصوب ۱۳۶۸ رسیدگی را در صلاحیت دادگاه کیفری یک تشخیص و قرار عدم صلاحیت صادر نموده و پرونده را به دادگاه کیفری یک تهران فرستاده است دادگاه کیفری یک هم رسیدگی به جرایم تعزیری را در صلاحیت دادگاه کیفری ۲ دانسته و قرار عدم صلاحیت صادر کرده و بر اثر اختلاف در امر صلاحیت پرونده برای حل اختلاف به دیوان عالی کشور ارسال و به شعبه دوم ارجاع شده و رأی شعبه مزبور به این شرح است:

چون قانونگذار در تصویب و انشای بند (۱) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی کشور نظری به تغییر صلاحیت مراجع قضایی نداشته بلکه

در مواردی جزای نقدی را جایگزین حبس تعزیری نموده است بنابراین با تأیید صلاحیت دادگاه کیفری ۲ حل اختلاف می‌نماید.

۲- به حکایت پرونده کلاسه ۳۳۹۳/۲۴/۱۲ شعبه دوازدهم دیوان عالی کشور آقای غلامرضا آقاجان‌زاده هوشیار به اتهام جعل عنوان به استناد ماده (۴۴) قانون تعزیرات تحت تعقیب کیفری دادرسی عمومی تهران واقع شده و پس از تنظیم کیفرخواست پرونده برای رسیدگی به شعبه ۱۹۱ دادگاه کیفری ۲ تهران ارسال گردیده است دادگاه مزبور به این استدلال که جرم انتسابی به متهم مشمول قسمت اخیر بند (۱) تبصره (۱۷) قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور می‌باشد و دادگاه را مخیر به اجرای مجازات بیش از سه ماه حبس و یا جزای نقدی از ۷۰۰۰۱ ریال تا سه میلیون ریال می‌نماید لذا با توجه به بند (۱) از ماده (۷) قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ رسیدگی در صلاحیت دادگاه کیفری یک می‌باشد و قرار عدم صلاحیت صادر می‌شود پس از ارسال پرونده به شعبه ۱۴۵ دادگاه کیفری یک تهران دادگاه مزبور هم رسیدگی را در صلاحیت دادگاه کیفری ۲ تشخیص و بر اثر اختلاف در امر صلاحیت پرونده به دیوان عالی کشور ارسال و به شعبه دوازدهم ارجاع گردیده و رأی شماره ۱۲/۹۰۶ مورخ ۱۳۶۹/۱۲/۱۸ شعبه مزبور به این شرح صادر گردیده است.

با توجه به محتویات پرونده امر در خصوص حدوث اختلاف نظر قضایی راجع به صلاحیت رسیدگی فیما بین دادگاه‌های کیفری ۲ و کیفری یک تهران با عنایت به قسمت اخیر بند (۱) تبصره (۱۷) قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و بند «د» ماده (۷) قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور با اعلام صلاحیت دادگاه کیفری یک تهران و تأیید نظریه دادگاه کیفری ۲ تهران حل اختلاف می‌شود.

نظریه

با توجه به مراتب مزبور شعب دوم و دوازدهم دیوان عالی کشور در استنباط از بند (۱) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ رویه‌های مختلف اتخاذ نموده‌اند به این

توضیح که شعبه دوم دیوان عالی کشور اختیار قانونی حاکم دادگاه را در تعیین جزای نقدی به جای حبس تعزیری ولو اینکه تا مبلغ سه میلیون ریال باشد در امر صلاحیت دادگاه کیفری ۲ بی تأثیر دانسته و صلاحیت دادگاه کیفری ۲ را تابع مجازات تعیین شده در قانون شناخته است ولی شعبه ۱۲ دیوان عالی کشور تعیین جزای نقدی به جای حبس تعزیری را در صلاحیت دادگاه کیفری ۲ مؤثر دانسته و به استناد بند «د» ماده (۷) قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ مصوب ۱۳۶۸ رسیدگی را در صلاحیت دادگاه کیفری یک تشخیص نموده است.

در رسیدگی به این اختلاف نظر مادتهای (۷ و ۸) قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ شعب دیوان عالی کشور مصوب ۱۳۶۸ قابل توجه می‌باشد از این حیث که صلاحیت هر یک از دادگاه‌های کیفری یک و کیفری ۲ را تابع اصل مجازاتی قرار داده که در قانون به آن تصریح گردیده است.

معاون اول قضایی دیوان عالی کشور - فتح اییوری

جلسه وحدت رویه

به تاریخ روز سه‌شنبه ۱۳۷۰/۲/۱۰ جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور به ریاست رییس دیوان عالی کشور و با حضور نماینده دادستان محترم کل کشور و جنابان آقایان رؤسا و مستشاران شعب کیفری و حقوقی دیوان عالی کشور تشکیل گردید، پس از طرح موضوع و قرائت گزارش و بررسی اوراق پرونده و استماع عقیده نماینده دادستان محترم کل کشور مبنی بر: «با توجه به بند (د) ماده (۷) قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور که رسیدگی به جرایمی که مجازات آن بیش از دویست هزار تومان جزای نقدی باشد را در صلاحیت دادگاه کیفری یک قرار داده و با عنایت به فراز دوم بند ۱ تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۶۸ که حداکثر جزای نقدی را تا سه میلیون ریال مقرر کرده بنابراین رسیدگی به موضوع در صلاحیت دادگاه کیفری یک می‌باشد و رأی شعبه دوازدهم دیوان عالی کشور تأیید می‌شود.» مشاوره نموده و اکثریت بدین شرح رأی داده‌اند:

متن رأی

رأی وحدت رویه شماره ۵۵۴-۱۳۷۰/۲/۱۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور
صلاحیت دادگاه‌های کیفری یک و کیفری ۲ در مادتين (۷ و ۸) قانون تشکیل
دادگاه‌های کیفری ۱ و ۲ و شعب دیوان عالی کشور مصوب تیرماه ۱۳۶۸ معین شده
و تابع مجازاتی می‌باشد که قانون برای هریک از انواع جرایم مقرر داشته است بند
(۱) تبصره (۱۷) ماده واحده قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ هم به دادگاه اختیار داده است که در بعضی
از جرایم تعزیری به جای حبس یا آن مجازات تعزیری حکم به جزای نقدی از
هفتاد هزار و یک ریال تا سه میلیون ریال صادر نماید. بنابراین استفاده دادگاه از
اختیار مزبور تأثیری در اصل صلاحیت دادگاه کیفری ۲ ندارد و رأی شعبه دوم
دیوان عالی کشور که بر مبنای این نظر صادر شده صحیح تشخیص می‌شود. این رأی
بر طبق ماده واحده قانون وحدت رویه قضایی مصوب ۱۳۲۸ برای شعب دیوان عالی
کشور و برای دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم‌الاتباع است.